

ligt at afvinde den en ny Side. Det maa være mig tilladt at erindre det ærede Thing om, hvorledes Sagen nu foreligger. Folkethinget har saavel ved anden som ved tredje Behandling med en ringe Stemmesleerhed vedtaget et Forslag, som Landstinget ikke er gaaet ind paa; der er der opstillet et andet Forslag, og det bliver altsaa Spørgsmaalet, om det, som jeg her har tilladt mig at stille, skal vedtages eller ikke. Jeg drifter mig ikke til at tale paa de ærede Herrers Begne, der stemte med mig ved anden og tredje Behandling; dertil har jeg ingen Fuldmagt, men jeg tør antage, at de i det Hele taget ville bifalde, at jeg har stillet Forslaget. Vi kunne ikke antage, at det nu vil være muligt her i Thinget at vedblive vort Forslag, da baade det andet Thing og Regjeringen ere mod det; og da Vedtagelsen deraf sandsynligviis vilde bringe hele Loven til at strande, tør jeg formode, at der her i Thinget er en Stemning imod dette Forslag, saaledes, at man ønsker nu at faae en Ende paa Sagen, forsaavidt det bliver afgjort, at der skal sluttes Contract om det hele Jernbanesystem i Sylland. Vi ere jo komne i nogen Vanskelighed ved de Forandringer, som der fra den ærede Ministers Side ere foregaaede; jeg mener de noget forandrede Anskuelser, som han har havt under Sagens Behandling; jeg bebrejder ham det ikke, thi det er en saa tvivlsom Sag at forhandle, at man meget let kan komme til at gjøre nogen Forandring i sin Mening. Jeg vil minde om, at Regjeringen i Forbindelse med det Lovudkast, som den her har forelagt, tillige har opgivet os de tre Linier, hvorom der er sluttet foreløbig Contract. Vi vedtog jo sidst endeel af den ene af disse Linier, men gjorde den Forandring, at Banen, istedetfor at gaae langs med Havet over Hørsens til Aarhus, skulde gaae gjennem Gudenaadalen. Dette fandt ikke Ministerens Bifald; han erklærede, at vel var han kommen til den Overbeviisning, at Gudenaadalen var af en saadan Betydning, at den ikke godt kunde undulffes, men til Gjengjæld for at gaae ind paa denne Forandring vilde han have en anden Forandring gennemført, nemlig at Banen kom til at gaae mere mod Øst, istedetfor over Randbøl Hede. Jeg skal i Forbigaaende med

Hensyn til Randbøl Hede bemærke, at det ikke er os, der have holdt nogen Lovtale over at lade Banen gaae over den; vi have kun holdt os til Regjeringens Forslag i saa Henseende. Da den ærede Minister erklærede ikke at kunne gaae ind paa Lovforslaget saaledes, som det her blev vedtaget, uden at han fik nogle Forandringer i det, saa tilbød jeg i Haab om, at de ærede Medlemmer vilde være enige med mig, at vi skulde gjøre den Forandring at vedtage Regjeringens eget Forslag med en Tilføjning, som maatte antages at vinde Regjeringens særdeles Bifald, da Banen derved vilde komme til at gaae ind i Gudenaadalen, hvorved det hele Jyske-Terrain vilde blive forbundet med den; men imidlertid havde den ærede Minister sat sit Hjerte paa at faae Banen mere mod Øst, at faae denne saa ofte omtalte Zigzag-Rjbstadbane. Det er det, der nu er vedtaget i Landstinget, og jeg drifter mig ikke her til at kunne sige, hvad Skjæbne dette Forslag vil faae; thi der er vistnok Mange imod at vedtage denne Østøst-Rjbstadbane, som er overordentlig kostbar. Lad os ikke glemme, at Veien fra Fredericia til Veile skal koste 315,000 Rbd. pr. Mil, hvilket er over 50% mere, end de andre Strækninger af Banen ville koste. Jeg har derfor som et Mæglingsforslag tilladt mig at foreslaae Thinget, at vi, for at Contract kan sluttes, og for at faae det hele Arbejde paa begyndt, da der nu foreligger Vilkaar, som Alle erkjende for at være lempelige, for at være gunstige, ja maasse saa gunstige for os, at vi ikke let ville være istand til at faae en Gjentagelse af dem, skulle søge at faae Sagen saa vidt afgjort, at den virkelig kommer istand, og for at undgaae enhver Fare for Sagen, har jeg især valgt at gjøre det Forslag, at vi skulle lade Linien fra den slesvigske Grændse til Aarhus nærmere bestemme ved Lov. Jeg har havt en ikke ringe Opfordring til at stille dette Forslag, deels paa Grund af den ærede Ministers egne Udtryk og deels paa Grund af hans eget Forslag, thi ogsaa han har stillet et Forslag, som gaaer ud paa for en stor Deel at lade det berde til en nærmere Afgjørelse ved Lov, hvilken Linie der tilsidst skal vælges, og endelig støtter jeg mig til, hvad der meget stærkt er fremhævet i Landstinget, men da det svi-